

28 de Juny de 2015

"El meu cos és un camp de batalla. Els nostres cossos no estan al servei del sistema heteropatriarcal"

Com podem dir, com podem despertar les nostres companyes per dir que els seus drets estan en perill? Que cada dia al aixecar-te, relativament feliç, tu, com a persona LGBTI o queer vivint a aquesta societat estàs cometent un acte de rebel·lia, un activisme imprescindible a través de la teva visibilitat? No aconseguirem els nostres drets quedant-nos en silenci als nostres armaris.

El 1977, el 28 de juny, es va convocar a Les Rambles la primera manifestació de l'alliberament al país. Avui rebem l'herència d'aquelles persones que es van rebel·lar per a què avui puguem continuar avançant i resistint pels nostres drets. Ens reunim per a alçar la veu, per a lluitar contra les mentides, la negació, els mites, les distorsions, la injustícia, les discriminacions i exigir canvis, tant com per a mantenir els drets aconseguits.

Aquest any el tema que hem triat per al 28J "El meu cos és un camp de batalla. Els nostres cossos no estan al servei del sistema heteropatriarcal". És un tema ampli, que inclou diverses sensibilitats; per això enguany aquest manifest del 28 de juny ha procurat recollir les diverses reivindicacions i sensibilitats del col·lectiu.

La història sempre ha jugat en contra dels drets i llibertats del col·lectiu LGBTI. Hem passat de la llei franquista de perillositat social, a ser pioneres, i fer de Catalunya el primer país del món en tenir una llei contra la LGBTI-fòbia. Aquesta fita a més de ser històrica, fan valer d'una vegada per totes els nostres drets i les nostres llibertats. Per primera vegada no haurem de demostrar que una persona ha exercit LGBTI-fòbia, sinó que serà aquesta persona qui haurà de demostrar que no ha estat així. Tot això ha estat gràcies als col·lectius LGBTI catalans que hem fet més pinya que mai, hem remat en la mateixa direcció i arran de tota aquesta bona connexió i treball ben fet, ha nascut la plataforma LGTBI.cat. Han passat ja 8 mesos des de la seva aprovació, i la seva implementació no és ni de lluny, del 50%. Així que tornem a llançar al govern el crit que no volem més paper mullat. Aquesta llei ha costat suor, llàgrimes, dies sense dormir, nervis i incertesa. **NO DEIXAREM QUE ES QUEDI A UN CALAIX. Volem JA la implementació TOTAL DE LA LLEI!**

El 28 de juny és un dia de lluita i de memòria per a les persones trans. Vam tenir un paper destacat en el combat d'aquest dia per la dignitat de les persones LGBTI. Seguim reivindicant el dret de totes les persones a viure lliurement la seva identitat de gènere, la despatologització de la transsexualitat i la fi de la discriminació de les persones trans en la nostra societat. Cal acabar amb les lleis i costums transfòbiques que tant dolor i dany estan causant. La transsexualitat no és una malaltia. La transfòbia, així com altres discriminacions a persones LGBTI són les úniques malalties que hem d'eradicar en beneficis d'aquelles persones que la pateixen i de la resta de la societat.

Allà on impera la LGBTIfòbia el VIH i la Sida no tenen aturador, segueixen expandint-se en el col·lectiu LGBTI, especialment entre els homes homosexuals i bisexuals i les dones trans, ens exposa al risc i ens fa vulnerables a les ITS (Infeccions de Transmissió Sexual) i a l'estigma i la discriminació. És per això que cal un model de prevenció centrat en les persones que vagi més enllà de la promoció de la prova del VIH o de la PrEP (Profilaxi Pre Exposició) i que estableixi missatges adaptats a les realitats canviant de cada persona i poder treballar en la promoció en salut sexual. És important acompanyar les persones en el seu procés per tal que defineixin les seves pròpies necessitats, problemes i inquietuds, educar en coneixements, habilitats, actituds, valors i drets, reduir riscos i danys i adequar sempre les estratègies a les necessitats de les persones.

Les dones lesbianes, bisexuals i pansexuals continuem rebent discriminacions des de tots els àmbits de la vida quotidiana. Algunes de les més greus provenen de les administracions públiques i els accessos als serveis, especialment en l'àmbit de la salut. Tant és així, que, malgrat la "Llei contra la LGTB-fòbia" explícita en l'article 16.3.K que s'ha de garantir la igualtat d'accés a les tècniques de reproducció assistida, encara no s'han adaptat els protocols per a què sigui així. De la mateixa manera que se'ns discrimina en l'accés a diversos mètodes per a poder tenir fills i filles i al seu registre. Exigim l'elaboració de polítiques de salut pública que vetllin pel dret a la salut de les persones LGTBI, amb l'adaptació dels protocols establerts i la garantia dels drets sexuals i reproductius de totes les persones. No podem consentir la discriminació institucional i de les administracions a les dones lesbianes, bisexuals i pansexuals.

Les nostres relacions són tan diverses com nosaltres mateixes. Des dels nostres cossos batallarem per relacionar-nos amb qui ens doni la gana, siguin dones, homes o persones no binàries, ens identifiquem com ens identifiquem, bolleres, mariques, bisexuals, queers, i tota mena d'identitats i no identitats. Ens oposem a la monogàmia obligatòria, absoluta i opressora; no volem relacionar-nos des de la por o la imposició. No ens amagarem de qui som, qui estimem i amb qui follem.

Volem poder crear les nostres famílies des dels nostres valors i no des dels que ens imposa la societat normalitzadora. Reclamem un reconeixement tant legal com social de la diversitat familiar tant en qüestió de gènere com en nombre de persones a càrrec de les criatures i/o d'altres persones depenents, en cas de haver-n'hi. Exigim que se'ns facilitin els mitjans per formar-les i una cobertura legal equitativa amb la resta de famílies que contempla el sistema.

Per tot això reivindicuem que els nostres cossos són un camp de batalla i no estan al servei del sistema heteropatriarcal. LLIBERTAT SEXUAL, DRET AL PROPI COS.

Comissió unitaria 28 de juny